

Židům

2. kapitola 1. část

¹ ...byl zde ve třídě a radoval se... A nyní ta první kniha k Židům je... zjistili jsme nebo věříme, že Pavel... Teologové jsou ohledně toho na rozpacích, oni prostě nevědí, kdo ji napsal. Ale věřím, že každý, třeba i s malým duchovním rozpoznáním by měl vědět, že to byl Pavel. Většinou spisovatelů je přijato, že to byl právě Pavel. A jak on...

² V první kapitole jsme zjistili, jak zveleboval Pána Ježíše. Ó, jak byl sražen na zem, aby mu bylo ukázáno skrze to prožití, které měl na své cestě do Damašku... Nuže, abychom začali, Pavel byl opravdovým teologem. Pavel se učil u Gamaliela, který byl jedním z nejlepších učitelů ve své době. Byl chytrý a inteligentní a byl opravdu bystrým biblickým učencem.

Skutky 22:20

³ A já jsem zjistil, že byl na cestě do Damašku s dopisy ve svých kapsách, aby uvěznil všechny ty, kteří byli stoupenci toho starého požehnaného Evangelia; a ten muž byl upřímný. Ale já jsem vždycky věřil, že Pavel byl svědkem úmrtí Štěpána; myslím si, že on musel stát blízko něho. On souhlasil se Štěpánovou smrtí a hlídal šaty těch, kteří jej kamenovali; Pavel byl teda shledán vinným Štěpánovy krve. A on to vyznal a řekl: „Nejsem ani hoden, protože jsem prolil krev mučedníka, Štěpána.“ Protože byl svědkem této události.

⁴ A jestli něčemu přihlížíte, jste stejně tak vinní, jako kdybyste byli samotnými účastníky této věci. A tak jestli jsme svědky něčeho; a ty říkáš: „Ó, ano, oni neměli udělat to a tamto.“ Budte opatrní na to, co říkáte, protože budete shledáni vinnými podle výroků svých vlastních soudů. Jestli se nemůžete rozhodnout, raději neříkejte nic, raději to nechte tak. Ale když dosvědčíte, že jste křesťany, pak budete shledáni vinnými. Chápete? Jste vinní, že jste křesťany, a musíte to prokázat životem. A když Bůh dal zaslíbení v Bibli... (Vidím zde muže, invalidu.) Když Bůh dává zaslíbení, On je vinen toho zaslíbení, leda že by ho vyplnil. A Bůh je vinen, když dává zaslíbení, a Písmo je vinno, dokud se tyto zaslíbení nenaplní. Vidíte? Ona jsou zrovna zde. Jsou to Bohem učiněná prohlášení. A musí se naplnit, jinak je shledán vinným Bůh. Vidíte?

Skutky 9:3-5

⁵ A tak Pavel, který byl učitelem a šel onoho dne cestou do

Damašku a bylo okolo poledne, tak si to vybavuji, najednou byl ozářen velkým světlem z nebe, které jej oslepilo a on padl na zem. A řekl, že se chtěl dozvědět, kdo to byl; jej totiž oslovil hlas, který mu řekl: „Sauli, Sauli, proč mě pronásleduješ?“ Tuším, že to je v 8. kapitole Skutků.

On řekl: „Kdo jsi, koho já pronásleduji?“

Skutky 9:5

⁶ A hlas mu odpověděl, a řekl: „Já jsem Ježíš.“ (Ó) Já jsem Ježíš a je pro tebe těžké vzpírat se proti ostnům. A kdo byl tehdy Ježíš? Ježíš — On byl tím světlem, prostě velkým jasně svítícím světlem.

⁷ Chtěl bych vás teď povzbudit a zároveň položit základ; jak On mohl být světlem, když byl mužem? Nuže, Pavla tam provázela skupina vojáků, byla to chrámová stráž, která ho provázela, aby je žalářovali; a Pavel byl jejich hlavním velitelem a oni tam šli, aby uvěznili tyto lidi, za ty kampaně, které konali a tak dále a za jejich náboženskou naději, kterou měli v sobě.

Jan 16:28

⁸ Ale nyní, Ježíš byl zde, jako to veliké světlo. Nuže, jen si vzpomeňte, na počátku byl Ježíš světlem. Ježíš byl tím Logosem, který vyšel od Boha a On byl tím Andělem smlouvy, který provázel děti Izraele na poušti. On byl ohnivým sloupem, na který oni hleděli. A když byl zde na zemi, On řekl: „Vyšel jsem od Boha a jdu zpět k Bohu.“ A tak, On vystoupil z toho ohnivého sloupu do lidské podoby a pak se vrátil zpět, vrátil se zpět do toho světla.

⁹ A zde byl, když Jej Pavel uviděl, On byl světlem. Nuže, všichni tito vojáci, kteří provázeli Pavla, toto světlo neviděli. Jak je tedy možné, že jeden to uvidí, zatím co jiní to neuvidí? Jistě! V pořádku. Pavel to spatřil, ale ti ostatní to světlo neviděli.

Skutky 12:7, 9, 10

¹⁰ Nuže, když byl Petr v žaláři, vidíme, jak to světlo vstupuje do vězení, jak otevírá dveře a on byl... to světlo oslepilo ty ostatní strážce, když vycházeli ven. Petr jde... a když se blíží ke dveřím, ty se tiše otevrou, pak se za ním zavřou. A tak z vnitřního vězení se dostal k východu, ty dveře se samy otevřely a klidně zavřely. A pak se protáhl mezerou a dostal se na ulici do města. Protřel si oči, jako kdyby chtěl říct: „Copak je to sen?“ On si neuvědomoval, co se stalo. Ale ten anděl Páně, ten samý anděl, který byl ohnivým sloupem, který šel s Mojžíšem k moři a rozdělil ho, ó, to mrtvé moře... to rudé moře, které se rozdělilo po obou stranách jako stěna a Izrael prošel na druhou stranu.

¹¹ A když pak přišli k tomu vzdutému Jordánu, On se tam nestal viditelným. Ale byl tam přítomen, protože ho otevřel. A oni přešli na druhou stranu v květnu, právě když jsou pláně zaplaveny vodou. A On zastavil jaro, On zastavil ten tající sníh, protože ta voda se už výš nezvedala. On to prostě zastavil. To je náš Jahve. To je náš Pán Ježíš! On to zastavil a oni přešli na druhou stranu po suché zemi.

¹² Nuže, Bůh zaslíbil, že se o ně postará, a tak byl zavázán svým zaslíbením. Nuže, Pavel si byl vědom těchto věcí, vědom toho, on měl tu výsadu, protože Bůh promlouval bezprostředně k Pavlovi. On nepromlouval k těm vojákům, kteří jej provázeli. On promlouval pouze k Pavlovi.

¹³ Nuže, když ten anděl Páně sestoupil v podobě hvězdy... když pozorovatelé hvězd, ti mudrci z Indie, spatřili tuto hvězdu a následovali ji stovky kilometrů... ona procházela nad každou hvězdárnou, protože oni podle hvězd určovali čas. Ale nikdo tuto hvězdu neviděl kromě těchto mudrců. Ó! Ach. Copak vás to nevzrušuje?

¹⁴ Tak tedy vidíte, Bůh nejedná s organizacemi. On nejedná se skupinami lidí. On jedná s jednotlivci. On se zjevuje jednotlivcům. Nyní bych chtěl říct toto, ne to... (Bůh zná moje srdce.) Neříkám to o sobě, nechci se chlubit, nechci zde být viděn. Ale víte, že ten samý Bůh, ten samý Ježíš, je dnes ráno s námi? Víte, že každý jeden z vás právě teď má své malé osobní svědectví, že On je zde? A On dnes koná pro nás to, co nedělal ve všech předchozích dnech; On se nechal v tomto dni vyfotografovat. My to zde máme pověšeno. Vidíte? Ten ohnivý sloup, ten samý Pán Ježíš.

Židům 13:8

¹⁵ Sledujte, jak nyní působí. Jestliže je tím samým Pánem Ježíšem, On koná a bude konat ty samé věci. Protože Bible říká: „Že On je tentýž včera, dnes i navěky.“

Galatským 1:17, 18

¹⁶ Nuže, předtím než Pavel cokoliv oznámil, nezáleží na tom, zda to bylo správné nebo špatné, on nejdříve odešel do Egypta a tam pobýval tři léta, aby zjistil, zda je to v souladu s Písmem nebo ne. Věděli jste o tom? Pavel po svém obrácení odešel na tři roky do Egypta. A tam přebýval a tam se naučil této veliké moudrosti.

¹⁷ Nuže, to nebylo vůbec pro nějaké srovnání; já vám jen předkládám, jak Duch Svatý zůstává nadále tím stejným. Nuže, moje církve zde, jak se před lety tento anděl zjevil a jak jsme spatřili tyto

věci, já jsem byl tak trochu skeptikem ohledně toho. Všichni o tom víte, vy starousedlíci. Jestli je to pravda, zvedněte svoje ruce. Jestli jste to slyšeli... Podívejte — podívejte na církev, vy starousedlíci. Vidíte? Byl jsem skeptikem, protože mi kazatelé říkali, že je to z ďábla. A já jsem tomu tak trochu věřil a otálel jsem. Neříkal jsem o tom nic.

¹⁸ Ale, ó, požehnáno buď jméno Páně! Jednou v noci On sestoupil, ten anděl a zjevil v Písmech, že On byl... a když jsem to uviděl v Písmech, pak jsem to hlásal — to poselství do širého světa.

¹⁹ A z toho vzešel, Oral Roberts, A. A. Allen, Tomy Osborn, Tommy Hicks a nevím kdo ještě. Vidíte? Je to poselství pro lidi.

Židům 13:8

²⁰ A Ježíš je tentýž včera, dnes i navěky a je to biblické, On je ten stejný. On koná to samé. On je ten stejný. Jeho skutky jsou ty samé. On projevuje sám sebe, jako Ten stejný. On je dnes ráno Ten stejný. A my Jej můžeme spatřit, a nemusíme. Cokoliv to je, my máme svědectví právě teď, že On je zde přítomen.

Zjevení 22:18, 19

²¹ Nuže, my shledáváme, že Pavel na základě této zkušenosti a napsání těchto epištol, většinou z vězení, porovnal Starý a Nový zákon. Nuže, zapamatujte si, poslední pisatel Bible na základě inspirace řekl, že Bůh sestoupil a řekl mu: Že když někdo k tomu přidá nebo z toho ujme, pak jeho díl bude vzat z knihy života. A tak si nemůžeme dovolit k tomu něco přidat. Ó, to musí zůstat přesně tak, nesmíme k tomu přidat nic, musíme zápasit za vše, co je tam obsaženo. Já nechci nic víc, ale nechci také méně. Já chci pouze to, co je tam řečeno.

²² Nuže, tato kniha k Židům, důvod, proč jsem ji zvolil, (jeden důvod, jedna věc) v tom dopise bylo: „Drahý bratře Branhame“ a tak dále... „my se zkrátka chceme přidržet Slova.“

Židům 7:1-3

²³ Nuže, ta první kapitola byla zvelebením Ježíše. A On je tím hlavním. Pavel, nám minulý večer dovolil poznat, že On byl tím velikým počátkem. A my jsme zjistili, že On nebyl nikým menším, než samotným Melchisedechem, Králem Sálemu. Ten vznešený — ze 7. kapitoly.

Židům 1:6, 11, 12

²⁴ A nyní, dnes ráno, chceme k Němu přistoupit z trochu jiného náhledu, z druhé kapitoly. Nuže, poté, když Pavel podal to veliké vznešené poselství k zvelebení Ježíše... dokonce přiměl anděly k tomu,

aby Mu vzdali poctu. A já na základě toho přemýšlím, jak ten řád znázorňuje to staré: „A On ji svine jako plášť a ona pominou, ty však zůstáváš.“

Židům 1:1, 2

25 A tak ve druhé kapitole, tuším, že to je ve druhém verši. Že toho dne promluvil k nám skrze svého Syna. „Mnohokrát a mnohými způsoby mluvil Bůh k otcům, skrze proroky.“ Procházeli jsme a shledali, kdo byli ti proroci a jak Bůh přinášel své poselství skrze své proroky. Ale v těchto posledních dnech On promluvil skrze svého Syna Ježíše, skrze Ducha Svatého. Pak promluvil skrze tyto proroky. Pak jsme se vrátili a zjistili jsme, že všichni tito proroci v sobě měli Ducha Kristova.

2. Samuelova 15:30; Lukáš 19:41

26 Vrátili jsme se k Josefovi a zjistili jsme, jak dokonale znázorňoval Krista. Vrátili jsme se k Mojžíšovi a shledali, jak on dokonale znázorňoval Krista. Pak jsme dokonce došli k Davidovi. A když David byl zavržen v Jeruzalémě, ač si toho nebyl vědom, ale když vstupoval na horu a podíval se zpět z Olivetské hory; zaplakal nad Jeruzalémem, protože byl zavržen. Potom po osmi stoletích Syn Davidův byl zavržen, jako Král Jeruzaléma a seděl na tom samém vrchu a plakal. Ó, Duch Kristův, On jedná s jednotlivci.

Židům 2:1

27 A nyní Pavel začíná promlouvat takto:

Proto musíme věnovat tím větší pozornost tomu, co jsme slyšeli,...

Židům 2:1

28 Nyní, to je druhá kapitola, od které začínáme.

Proto musíme věnovat tím větší pozornost tomu, co jsme slyšeli, abychom to snad neminuli.

Židům 2:1

29 Ó, necht' Bůh způsobí, aby to dnes ráno v této modlitebně trefilo do cíle. Prosím, aby to Duch Svatý ponořil hluboko do vašich srdcí. „Měli bychom věnovat těmto věcem, které jsme slyšeli tu největší pozornost.“ Jakým lidem bychom vlastně měli být? Když vidíme toho velikého Jahve sestupujícího a konajícího ty věci, které koná, a jsme svědky, jak Písmo je porovnáno s Písmem a dokázána jeho pravdivost. A někdy sedíme takto — jako suk na pařezu a neprojevujeme o to prostě zájem. Zatímco bychom měli být velice usilovní a každou minutu se snažit přimět lidi ke Kristu. Měli bychom být živými kameny.

Neměli bychom být nikdy líní, tak jak jsme. Přicházíme do sboru a spatříme, jak Pán Ježíš něco vykoná nebo nás požehná jistým způsobem a pak se vracíme a říkáme: „Jak krásné shromáždění.“

³⁰ Nuže, kázání Slova to si vychutnáme. Ale to není ta hlavní věc. Neměli bychom uctívat Pána pouze poté, když jsme byli účastni kázání Slova, jak to obvykle děláme. Pouze Jej uctívat. Je to sice krásné. Ale měli bychom Ho uctívat každou hodinu našeho života. Když jsme v práci, měli bychom Ho uctívat. Při každé malé příležitosti, která se naskytne, máme uctívat Pána tím, že o Něm vydáme svědectví. Jestliže vidíte... Některá z vás žen spatří jinou ženu při nějakém špatném skutku, uctívejte Pána tak, že ji vezmete stranou a řeknete: „Sestro, existuje lepší život, než je toto.“

³¹ A vy muži v práci, když slyšíte jiného člověka, jak bere jméno Páně nadarmo, využijte příležitost a přistupte k němu, uchopte ho za ruku a řekněte: „Existuje lepší život než tohle. Neměl bys vyslovovat taková slova.“ Řekněte mu to mírně. Všechny tyto věci jsou formou uctívání. A když vidíme někoho nemocného a lékaři říkají, že pro něho nemůžou nic více vykonat. Jsme povinni uctívat Pána tím, že mu řekneme, že je Bůh v nebi, který vyslýchává naše modlitby.

Juda 1:11

³² A když vidíme, jak se dějí tyto věci, jak to probíhá a jak se to děje, neměli bychom nikdy dát příležitost, aby nám to uniklo. Neměli bychom dovolit, aby nám to prošlo mezi prsty. To se právě přihodilo té veliké letniční církvi dnešního dne. Oni dovolili, že ta nejlepší smetánka úrody jim prošla mezi prsty, když to měli téměř ve svých rukou. Ale podívejte, co udělali. Udělali právě to, co ty ostatní církve. Vydali se cestou Chóreho a zahynuli... Kainovou cestou a zahynuli odporováním Chóreho.

Matouš 3:9; Lukáš 3:8

³³ Oni se organizovali. Místo bratrství, díky kterému bychom všichni mohli být jedno, se zorganizovali. Udělali malé organizace a malé izmy, vypadli z toho a rozbili bratrství. A jestli nebudete pozorní, převezmou to baptisté a presbyteriáni, protože Bůh je schopen z těchto kamenů vzbudit děti Abrahamovi. Zatímco my dovolujeme těmto věcem uniknout z našich rukou kvůli tomu, že nejsme jednotní.

³⁴ Jak přišli Indiáni o svoji zemi, na úkor bílého člověka? Protože nebyli jednotní. Kdyby zorganizovali jednu velkou bitevní linii... ale oni bojovali sami mezi sebou. Oni by udrželi svá území, kdyby šli

všichni spolu.

Židům 2:1, 2

35 A jak my přijdeme o tyto věci? Kvůli tomu, že jsme nejednotní. Jak přijdeme o naše prožití s Bohem? Protože nejsme jednotní. My něco ustanovíme a nazveme to — Metodistou a Baptistou a Božími sbory a Jednotáři a nevím jak, a Církev Boží a Nazarejci a Poutníci svatosti. A tak rozdělujeme jednotu těla Kristova. Nikdy bychom neměli být rozděleni. Můžeme se různit v názorech, ale nechť naše srdce jsou pohromadě jako bratři. Bůh si to přeje. On zemřel za celek Boží církve. A my nechceme být rozděleni.

Židům 1:1

36 Proto musíme věnovat tím větší pozornost tomu... abychom to snad nemi-nuli. Jestliže totiž Slovo vyřknuté skrze anděly bylo pevné... Slyšeli jste to? Jestliže Slovo vyřknuté skrze anděly... Nuže, anděl je poslem. Slovo anděl znamená „posel.“ A tím jsme procházeli v té první knize zde: „Mnohokrát a mnoha způsoby, mluvil kdysi Bůh k otcům skrze proroky.“ To byli Boží poslové. A oni byli Božími posly. Oni byli Božími anděly. Posel je andělem... nebo raději anděl je poslem.

37 Posel! Vy jste posly dnes ráno. Vy jste posly té dobré zprávy nebo posly nějaké špatné zprávy. Ó není to nádherné, když si můžeme uvědomovat, že jsme vyslanci, že jsme anděly, že jsme posly zmrtvýchvstání. Jsme Božími posly k tomu hříšnému světu, že Kristus žije; On žije v našich srdcích, On žije v našem duchu. On nás vyvedl z toho prostopášného padlého života hříchu a povýšil nás a vložil „Haleluja“ do naší duše a učinil nás novým stvořením. My jsme posly. Anděly smlouvy! Ó, jak nádherné!

Židům 2:2

38 A nyní ve Starém zákoně: „Jestliže totiž Slovo vysloveno skrze anděly, bylo pevné...“ to muselo být v pořádku. Ve Starém zákoně předtím, než se mohlo prorocké Slovo projevit, muselo projít zkouškou a být dokázáno. Oni vůči tomu nebyli povrchní jako my dnes.

Matouš 24:24; Marek 13:22

39 Necháme projít jakýkoliv druh senzace nebo čehokoliv jiného bez po-všimnutí. „Ó, sláva Bohu, to je to.“ Jste na omylu. Bible říká, že v těch posledních dnech bude ďábel napodobovat křesťanství do tohoto stupně, aby svedl pokud možno i vyvolené. Je to tak.

40 Tak my to tedy musíme podrobit zkoušce! A jak to dělali tehdy? Oni měli Urim a Thumim! Aronův náprsník, na kterém byly kameny jako: karbunkul a jaspis a diamant a rubín a safír. Všechny tyto kameny, které znázorňovaly narození těch dvanácti patriarchů, byly

umístěny na tom Aronově náprsníku. A když proroci prorokovali a to posvátné světlo je ozářilo, Bůh říkal: „To je pravdivé.“

41 Nezáleží na tom, jak opravdově to někomu připadalo, jestli to na tom nebylo rozsvíceno, pak se to nezakládalo na pravdě. Tak tedy Urim a Thumim provázelo tamto kněžstvo. Ale tato Bible je Božím Urim a Thumim pro dnešek. A když nějaký prorok prorokuje, pak to musí být důkladně ozářeno v Bibli. Bůh říká... pak On sestupuje a dokazuje to.

42 A, ó, jak mohu dnes oslavovat Boha. Přichází mi na mysl jedno nedělní ráno, když jsme se tím zabývali, předtím, než jsem opustil modlitebnu. A vy, lidé, vy jste plakali a prosili mě, abych neodcházel. Ale když jsem kázal o Davidovi a Goliášovi, o tom, jak máte čelit tomuto studenému a lhostejnému světu, který říká, že Dny zázraků pominuly.

43 Řekl jsem: „Je jeden obr, a jakmile ho zabijete, ti ostatní budou povzbuzeni.“ A Pán to zajistí. A tak zde byl, Oral Roberts a Jaggars a tak dále, vytasili meč a bojovali jsme a vypudili jsme nepřitele z této země. Zavřeli jsme jejich ústa. Oni už nemohou říkat, že zázraky se už nemohou konat, protože ony se konají. Jistě, Slovo Boží je věčné. Ono osvěcuje to Urim. Ono osvěcuje to Slovo, to je jeho Urim a Thumim. Když Ho osvěcuje, pak je to jisté. A všichni, kteří jsou v nějaké nouzi... Jestli jsi hříšníkem a chceš se dozvědět, jakým způsobem můžeš být zachráněn. „Věř v Pána Ježíše Krista.“

Skutky 16:31

44 A my dnes máme tolik věcí, které musíme vykonat, tolik nových stran, které chceme obrátit, chceme udělat to nebo tamto, abychom byli spaseni. A přichází mi na mysl ten strážný z Filipis, když se ten strážný zeptal Pavla: „Co mám udělat, abych byl spasen?“ Kdyby se jednalo o tebe nebo o mě, my bychom mu vyjmenovali věci, které nemá dělat: musíš přestat pít, musíš přestat hrát hazardní hry, měl bys nechat to, měl bys nechat tamto. Pavel nic takového neřekl. On mu jednoduše řekl o věcech, které má udělat. „Věř v Pána Ježíše Krista a budeš spasen.“

45 Nuže: „Kdo slyší moje Slova a věří tomu, který mne poslal, má život věčný.“ To je to zářící Urim a Thumim. Sv. Jan 5:24. „Já jsem Pán, který uzdravuje všechny tvé nemoci.“ Jakub 5:14. „Přivolejte starší, pomazejte je olejem a modlitba víry zachrání nemocného.“ To Urim a Thumim svítí. To je věčné Boží Slovo.

Žalm 103:3; Jan 5:24; Jakub 5:14, 15

46 Lhostejno, kolik zde povstane ateistů, bezvěrců, agnostiků, skeptiků. Bůh se postaví za své Slovo! On zaslíbil, že to učiní.

Židům 2:1, 2

47 A tak musíme věnovat tím větší pozornost tomu, co jsme slyšeli, abychom to neminuli. Jestliže Slovo vysloveno skrze anděly (proroky) bylo pevné... Skutečně bylo? Mohli bychom se tím zabývat celý týden.

48 Bylo to pevné, když promlouval Mojžíš? Jistě, že ano. A co s Eliášem, který seděl tam na vrcholku hory? Hospodin mu řekl: „Povstaň Eliáši. Já se postavím vedle tebe. Já bych si přál nějaké společenství.“ Bůh miluje společenství se svým lidem. Ale my nevytrváme dostatečně dlouho s Ním, aby mohl mít s námi obecenství. Jsme příliš zaneprázdněni s přeskakováním z jednoho místa na druhé a tolik... „Jen se utiš Eliáši!“ On si přál tři roky a šest měsíců mít obecenství. A my Mu nejsme schopni věnovat ani tři minuty. Tři roky a šest měsíců ustavičného obecenství. Ó, to miluji. On řekl: „Nestarej se o kuchyň, o všechno je už postaráno. Krkavci ti budou přinášet jídlo a všechno bude fungovat správně. Já si přeji pouze obecenství.“ Ten starý prorok Eliáš, on se posadil tam na vrcholku hory. Zatímco prožíval společenství s Bohem. No, jakže, ten velitel řekl: „Jsem si jist, že tam půjdu a přivedu ho.“ Nuže, nikdy nedovol narušit toto obecenství!

2. Královská 1:9

49 A tak ten velitel přišel se svými padesáti velikými muži ve zbroji. A řekl, „Přišel jsem tě zatknout, Eliáši.“

50 A Eliáš se postavil. (Dávejte pozor! Zde je prorok Hospodinův.) On řekl: „Jsem-li služebníkem Hospodinovým, nať sestoupí z nebe oheň a pohltí vás.“ A oheň skutečně sestoupil.

2. Královská 1:11

51 Velitel řekl: „Ó, víš co...“ Nebo spíše král řekl: „To byl asi blesk, to byl blesk, který udeřil a zasáhl je. Posílám tedy dalších padesát.“

2. Královská 1:12; Židům 2:2

52 Eliáš se postavil. (Jeden z těch andělů. Jeho Slovo bylo pevné. On musel být spravedlivou odplatou za všechno zlo, které bylo spácháno.) On řekl: „Jsem-li služebníkem Hospodinovým, ať sestoupí oheň.“ Tak shořelo dalších padesát. V pořádku. Bude spravedlivá odplata.

***Jestliže totiž Slovo řečené skrze anděly bylo pevné
a každému přestoupení a neposlušnosti se dostalo***

spravedlivé odplaty...

Židům 2:3

53 Nuže, to je veliká věc v tomto verši.

jak potom unikneme...

54 Jak tomu unikneme? Jestliže Eliášův hlas přivedl takovou zkázu, protože byl andělem Páně, jak unikneme my, jestliže promlouvá hlas Kristův. Jak bychom mohli zklamat, když za vás bylo modleno, a byl to hlas Kristův? Jestliže Kristus ustanovil, aby se Jeho církve modlila za nemocné, a církve dělá to, co On řekl, co jim nařídil, jak by to pak mohlo zklamat? To není možné! Vy můžete zklamat, ale to nemůže zklamat. Ale dokud se toho držíte, pak vás to provede skrz.

Židům 2:3

55 A jestliže zklamete, zklamete kvůli sobě. Tím, že se vzdálíte od Slova. Ale jak dlouho se držíte Slova, ono nezklame. Protože prorocké slovo vykonalo to a to; a o kolik víc zmůže Slovo Kristovo?

Jak potom unikneme my, zanedbáme-li takového spasení?! Jež začalo být zvěstováno skrze samotného Pána, a nám bylo potvrzeno těmi, kteří Ho slýchali.

Židům 13:8

56 Přemýšlejte o tom, bylo zvěstováno Pánem! A kolikrát se můžeme vracet zpět? Kde bychom se mohli zastavit? Právě zde, třeba i na hodinu. Když přišel Ježíš... On je včera i dnes tentýž i navěky.

Židům 2:3

57 Nuže, zapamatujte si, nejdříve začalo být zvěstováno skrze samotného Ježíše a nám bylo potvrzeno těmi, kteří Ho slyšeli. Nuže, poslouvejte Jej.

Jan 5:19; Jan 14:10

58 Když On přišel na zem, nenárokoval si to, že byl uzdravovatelem. On řekl: „To nejsem já, kdo koná tyto skutky, je to můj Otec, jenž přebývá ve mně. On koná tyto skutky. Syn nemůže učinit nic sám od sebe, ale cokoliv uvidí, že Otec činí.“ Ev. Jana 5:19.

Jan 1:45

59 Pozorujte, když k Němu Filip přišel. Natanael... Po obrácení Filipa; on šel a přivedl Natanaele a řekl mu: „Pojď a podívej, koho jsme našli: Ježíše z Nazaretu, Syna Josefova.“

Jan 1:46

60 A on řekl: „Může zde být něco dobrého v Nazaretu?“

Jan 1:46

61 On řekl: „Pojď a viz.“ A to je způsob, jak je možné někoho přesvědčit, dokázat mu to. Pojď a podívej! Ó, to je to nejlepší, co jsem kdy slyšel. Pojď a přesvědč se na vlastní oči. Nestůj a nekritizuj někde stranou, ale ověř si všechny věci a drž se toho, co je správné. Pojď a viz!

Jan 1:47

62 A tak šli cestou a rozmlouvali. A když přišli do přítomnosti Pána Ježíše, On řekl: „Hle, Izraelita, ve kterém není lsti.“

Jan 1: 48

63 To z něj sloupalo téměř celou kůži. Rozhlédl se a řekl: „Jakže, Rabbi, odkud mne znáš? Ty jsi mě nikdy neviděl. Odkud mě můžeš znát?“ Filip řekl,...

Jan 1:48

64 On řekl: „Předtím, než tě včera zavolal Filip, když jsi byl pod fíkovníkem, viděl jsem tě.“ Amen.

65 On řekl: „Ty jsi Synem Božím. Ty jsi Králem Izraele.“

Jan 4:16, 17

66 Jistá žena přišla do Jeho přítomnosti a On ji řekl: „Jdi a přiveď svého muže.“ Ona řekla: „Nemám žádného.“

Jan 4:18

67 On řekl: „To je pravda. Měla jsi jich pět. A ten, se kterým teď žiješ, ti nepatří. Řekla jsi pravdu.“ Pozastavte se nad tím!

Jan 4:19, 25

68 Ona řekla: „Pane, pozoruji, že jsi prorokem. Víme, že když přijde Mesiáš, On nám tyto věci řekne.“

Jan 4:26

69 On řekl: „Jsem to Já, který s tebou mluvím.“

Jan 4:29

70 A ona hned běžela a řekla lidem ve městě: „Pojďte a pohledte na muže, který mi řekl všechny věci, které jsem učinila, není to ten Mesiáš?“ Bylo to vyřčeno Pánem.

Marek 16:20; Jan 14:12; Židům 2:3

71 Co se stalo? Ježíš, předtím než odešel, řekl: „Skutky, které já činím, i vy činiti budete. Souhlasí to? Skutky, které já činím, i vy činiti budete a větší než tyto, protože já odcházím k Otci.“ Ó, já je mohu vidět, jak se rozcházel na všechny strany (Marek 16), oni šli všude a kázali a Pán skrze ně působil a potvrzoval to Slovo. A Pavel zde předkládá tu stejnou věc. On řekl, že Evangelium bylo zvěstováno samotným Ježíšem a bylo nám potvrzeno těmi, kteří Ho slyšeli. A to je

ten základní kámen. Ó, požehnáno buď jméno Páně! To je ten základní kámen.

⁷² Pomyslete, od té doby minulo dva tisíce let. Povstali ateisté a bezvěrci a skeptici a agnostici. Ale dnes ten stejný Ježíš potvrzuje své Slovo tím stejným způsobem skrze ty, kteří Ho slyší. Poslouchejte Jej, to neznamená poslouchat jenom kázání. To znamená, slyšet „Jej.“

Židům 2:3

⁷³ Ano, jak unikneme? Kde je naše útočiště? Ó, někdo řekne: „Sláva Bohu, já patřím k metodistické církvi. Já jsem presbyterián. Já jsem letniční.“ To s tím nemá nic společného. Můžeš se postavit stranou a nazývat to spiritismem nebo nějakou mentální telepatii anebo ďábelskou věcí. Nebo něčím jiným. Styď se za to!

Matouš 28:20; Jan 14:19; Židům 2:2-4; Židům 12:25

⁷⁴ Jestliže každé slovo vysloveno anděly... Ježíš řekl: „Ještě málo a svět Mě více neužrjí. Ale vy Mě užríte, protože budu s vámi, i ve vás, do skonání věků.“ A když Jej vidíme sestupujícího a dále pokračujícího potvrzovat své Slovo... Jak unikneme my, jestliže „vsákneme“ do nějaké církve nebo nějaké organizace nebo denominace nebo přilneme k nějaké vlastní teorii. Raději abychom se z toho osvobodili. Protože každý hřích obdržel skrze tyto anděly spravedlivou odplatu; a o co více, když Syn Boží promlouvá z nebe a projevuje své Slovo. Jak unikneme, jestliže zanedbáme tak veliké spasení. Ó, ach!

Také Bůh... [4. verš]

Také Bůh, je podle své vůle dosvědčuje...

⁷⁵ Sledujte to. Pán to dosvědčuje. Ó, jsem kvůli tomu tak šťasten. Pán to dosvědčuje.

2. Královská 1:10, 12

⁷⁶ Podívejte se! Když Eliáš seděl tam na pahorku a řekl: „Jsem-li mužem Božím, ať sestoupí oheň z nebe a pohltní vás.“ A Bůh dosvědčil, že on byl synem Božím. Bůh to vždycky dosvědčuje. Vaše životy to dosvědčují. Já neznám vaše svědectví, ale vaše životy promlouvají tak hlasitě, že váš hlas není slyšet. Jak žijete ve vašem každodenním životě, svědčí o tom, kým jste. Bůh to dosvědčuje. Ano, Duch Svatý je pečetí a pečeť zabere obě strany na papíře. Oni tě vidí, jak stojíš zde a vidí tě, jak odcházíš. Nejen v církvi, ale při každodenním zaměstnání. Jsi zapečetěn z obou stran: uvnitř a zvenku. Ale ta radost, kterou prožíváš a skrze ten život, kterým žiješ, dokazuješ, že jsi zapečetěn uvnitř a zvenku. A víš, že jsi spasen, a rovněž svět ví, že jsi spasen, podle života, kterým žiješ, protože Bůh to dosvědčuje. Požehnáno

budiž Jeho svaté jméno. Ó, aj, cítím se tak zbožně.

Izaiáš 49:16; Jan 10:3-5, 27

77 Zamyslete se, bratři, nad tím zde. Ó, „Moje ovce slyší můj hlas a cizí nebudou následovat.“ Ó, jak naše jména jsou vepsána na Jeho dlaních, které jsou před Ním ve dne i v noci. Jeho Slovo je vždycky přede mnou, Jeho zaslíbení. On na ně nemůže zapomenout. Ó, On vás miluje. Nuže, On to sám dosvědčuje. Jestli neotevřeš ani ústa a neřekneš ani slovo, stejně i tak svět bude vědět, že se s tebou něco stalo.

Židům 2:4

78

***Dosvědčuje znameními i divy rozličnými zázraky
a udělením Ducha Svatého, podle své vůle.***

Skutky 3:4, 6; Skutky 4:13

79 Předtím, než skončíme, vezmeme ještě jedno místo Písma. O Letnicích, když přijali Ducha Svatého... čtyři dny po tom Petr procházel kolem Krásné brány; spolu s Janem. A řekli jistému muži: „Pohleď na nás!“ A on mu řekl: „Stříbro ani zlato nemám, ale co mám, to ti dám. Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod.“ A ten muž se podíval a nic tu nezpochybnil. Prostě se postavil a odešel. A byli to negramotní a nevzdělaní muži. Bible říká, že viděli, že oni byli s Ježíšem.

80 Bratře, když ten svět pozná, že jsi byl s Ježíšem, jestli jen můžeš žít v přítomném světě v této tmě, tak neposkvrněným životem, že ten svět pozná a vidí, že jsi byl s Ježíšem... Jestliže nějaká neotesaná stará vulgární prostitutka z ulice se může stát dámou umytou v krvi Beránkově, Bůh tím dosvědčuje, že žije.

Marek 5:15; Lukáš 8:35

81 Vezmeme například opilce. On upadl tak nízko, že napadá svoji manželku, zneužívá své děti a bere jídlo ze stolu a utratí to za prostitutku. Ale jestli se jen jednou setká s Ježíšem; uvidíte, že se vrátí jako ten Legion, který byl při zdravém rozumu, a oblečený a vrátí se ke svým dětem a k manželce, a svým milovaným. Jistě!

82 Před časem, asi před čtyřiceti lety, když se setkala náboženství tohoto světa a různí jednotlivci povstali a mluvili... a mohamedáni zastávali mohamedánské náboženství. A Jainisti hovořili ve prospěch Jainistů. Buddhisté se zastávali Budhy. A ten malý lékař... Zapomněl jsem, jak se jmenuje. Bylo to tehdy, já jsem věděl, jak se jmenuje, ale zapomněl jsem to. On byl řečníkem za křesťany. A on jim vyprávěl

příběh paní Maccabe z Oklahomy v Americe. Ona byla tak tvrdohlavá a tak nečestná, že dokonce, když ji přišli zabít, hnusili se jí dotknout, protože byla tak vulgární a tak hnusná. Na základě žaloby ji měli dát do vězení. Ona kouřila cigára, jezdila jako kočí, porušovala zákony a oklahomské předpisy, když projížděla ulicí, jezdila se čtyřspřežím. A byla tak hnusná a špinavá, že se jí společnost vyhýbala, kdekoliv se ukázala. Do toho stupně, že když popravčí četa mající příkazy, aby ji popravili, oni se ji štítili oběsit. Polili ji dehtem a vysypali na ni perí, aby ji takto zabili. A když ten nenápadný kazatel vyprávěl tento příběh takovýmto způsobem, že lidé seděli na samém konci svých sedadel a poslouchali, co se bude dít dál. Když se dostal k té velice hnusné a špinavé a padlé ženě, se kterou si ani zákon už nechťel zahrávat; ona prostě byla tak nízko... Téměř samotný ďábel v pekle by odmítnul takovou osobu — způsob, jakým on vyprávěl tento příběh. A pak řekl: „Gentlemaní různých náboženství světa, má vaše náboženství něco, co by mohlo očistit ruce paní Maccabe?“

⁸³ Všichni seděli tiše. On zatleskal, vyskočil do vzduchu a řekl: „Sláva Bohu! Krev Ježíše Krista nejen, že očistí její ruce, ale očistí její srdce a učiní ji novým stvořením.“

A já vám řeknu:

*Tvá vzácná milost! Šťastný den,
spasila lidský vrak,
já ztracený jsem byl nalezen,
slepému vrácen zrak.*

*Úzkostí musila mne vést,
by strach můj zlomen byl,
mou nejšťastnější chvílí je den,
kdy jsem uvěřil.*

Židům 2:3

⁸⁴ Opravdu! Jak unikneme, jestli tohle zanedbáme? Jestli zanedbáš jídlo, zemřeš. Když zanedbáte správně projet zatačkou, havarujete. Jestli zanedbáš podojit krávu, mléko se jí ztratí. Jestli zanedbáváš svoje zuby, pak ti vypadnou. Jistě! Za zanedbání se platí.

Židům 2:3

⁸⁵ Ó, Branhamova modlitebno a její návštěvníci, dovolte mi, abych vám něco řekl. Jestli zanedbáte vydat svědectví ke slávě Boží. Jestli zanedbáte oslavit a zvelebit Boha, pak jednoho dne zjistíte, že jste

chladní a formální a odpadlíci. Vzdejte Bohu čest! „Jak unikneme, jestli zanedbáme tak velikého spasení?“

⁸⁶ Už se připozdívá a náhodou jsem si všimnul bratra Tomse, jak tam vzadu odchází. A tak zakončíme a budeme pokračovat dnes večer, bude-li vůle Páně.

Pomodleme se na chvíli.

Matouš 28:18, 19; Marek 16:15

⁸⁷ Náš nebeský Otče, Tobě patří blahoslavenství, a díkuvzdání, čest a sláva, a čest a moc a moudrost, a moc, a síla na věky věků. Ó, Tobě Beránku, který sedíš na trůnu, vládneš nad královstvími a všechno bylo dáno do tvých rukou. Když On povstal z mrtvých k našemu ospravedlnění, On zakřičel do toho světa: „Veškerá moc na nebi a na zemi je dána do Mých rukou. A proto jděte do celého světa a kažte Evangelium.“

*Ó, drahý umírající Beránku,
Tvá vzácná krev neztratí svou moc,
dokud celá vykoupená Boží církev
nebude spasena, aby více nehřešila.*

⁸⁸ Pomoz nám kazatelům, abychom měli jasno, co máme požadovat. Jak máme vést církev, jak máme dělat to, jak máme dělat všechno.

⁸⁹ Naše ženy, předtím než jdou do shromáždění (a které se ještě nazývají křesťankami), by se měly obléknout do slušnějších šatů, nebo se musí snad tak mizerně oblékat. A kazatelé musí mít tolik peněz, předtím, než přijdou, všechno musí být tak a tak.

Židům 11:36-38

⁹⁰ Ó, Kriste, když to zde čtu, jak oni chodili v ovčích a kozích kůžích, jak žili v doupatech a jeskyních. Jak chodili a snášeli kruté pronásledování, a přece obdrželi víru skrze posluhování andělů. Jak my unikneme, když Pán Ježíš nám dal takové krásné domy a auta a oděvy a jídlo. A my reptáme, hovíme si a jsme líní. Dokonce se ani nesnažíme, abychom něco udělali. Jak my unikneme, Bože?

⁹¹ Ó, prosím Tě, abys dnes ráno roznítil to staromódní přesvědčení v každém srdci, aby lidé bděli a byli v tom nalezení. Pracujme, dokud máme světlo dne, protože slunce rychle zapadá za obzorem. A civilizace pomine a času více nebude. A přejde to do věčnosti.

⁹² Ó, Bože, udělej, abychom mohli odejít s čerstvým viděním, s moudrostí, s porozuměním, abychom věděli, jak přistupovat k hříšníkům a přivádět je ke Kristu. Vyslyš modlitbu svého služebníka, Pane.

⁹³ Prosím, jestli je tu někdo, kdo nezná Krista jako svého Spasitele, aby zvednul svou ruku a řekl: „Vzpomeň na mě, bratře Branham.“ Nechceš zvednout svoji ruku a říct: „Vzpomeň na mě. Chci se stát křesťanem. Nechci to už víc zanedbávat.“ Bůh ti žehnej, pane, tam vzadu. Ještě někdo chce říct: „Já chci zvednout svoji ruku, bratře Branham. A já chci přijmout Krista jako osobního Spasitele, zanedbával jsem to celý čas. Ó, chodím do církve, jistě, patřím do církve...“

